

Budapestre vonatkozó újságcikke

Osztályozás

381.6

Szerző:

Cím: *Megint drágább a kenyér*

Hely

Idő

"1921"

Személy

Forrás:

A Népi

Helvezés

Bp.
(Hely)

1921. 10. 29
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

381.63 (1921)

Megint drágább a kenyér

Megfőrtént a kenyér újabb „szabályozása” — A kifli és zsemlye ára is telemelék ötven fillérrel — Mindennek a szabadforgalmi buza ára oka — A háromfajta kenyér — Az árusítókat ki akarják tenni csarnokokból és a piacokról

— A NÉP tudósítójától —

Az éhező városi nagy tömegek nevében hiába kiáltottunk már számtalanszor vétót a mindennapi kenyér árának folytonos emelése ellen. Hasztalan. A süket fülek nem akarják meghallgatni az okos és igazságos szót. Hiába apelláltunk számtalanszor a Közéletmezesi Tanácshoz, és kértük, hogy érélyes eszközökkel vessen gátat a kenyér folytonos drágulásának. Ami a Közéletmezesi Tanács dolgát illeti, nem is ezen fordult meg a dolog, mert hiszen számtalanszor foglalkozott a kérdéssel, többrendbeli határozatot is hozott, ki is mondta, hogy megnyirbálja a kenyérgyártók nyereségét, leszállítja négy koronáról egy koronára.

Nem kísértük figyelemmel, hogy ez a haszonmegnyirbálás megtörtént-e, ellenben azt látjuk és keservesen gyünk kénytelenek konstatálni, hogy Budapestén a kenyér és minden péksütemény ára tegnapról kezdve ismét drágább. A pékek szinte ünnepélyesen siettek bejelenteni az új „szabályozást”, mely kormányrendelettel szankeionálva kimondja, hogy ezentúl csak háromféle kenyeret szabad forgalomba hozni: fehérét, félbarnát és egészen barnát. A fehérnek kilója 28 korona, a félbarnáé 22 korona és a barnáé 18 korona. Ez a háromféle kenyértípus

megállapítás *vivmanynak* csak akkor volna mondható, ha legalább a korábbi árakat hagyta volna meg. Így azonban megköszöni a fogyasztó közönség és gratulál hozzá azoknak, akik megcsinálták. Nem tudjuk, mit akartak vele elérni, de azt látjuk, hogy az egész *kenyér-szabályozás* nem más, mint burkolt drágítása ismét a mindennapi kenyérnek.

Beszéltünk pékekkel és kenyérgyártókkal a drágább kenyérről. Mindnyájan azt mondják, hogy ők nem tehetnek róla, mert a liszt lett drágább. A malomtulajdonosok kartelje pár nap előtt a következő lisztárakat tette kötelezővé minden tagjára nézve: nullás 39, főző 34, I. kenyér 29, II. kenyér 25 korona. Ezek az árak nagyban, *szákokban* átvéve értendők. Tehát a *vízont-élarusító kiskereskedelemben még ennél is drágábbak a mostani lisztárak*. Persze, ha a malmokat vonjuk kérdőre, ezek meg arra hivatkoznak, hogy a buza ára a tőzsdén már elhagyta a kétezer koronát.

Valóban itt a bajok gyökere. A buza ugynevezett szabadforgalmi ára csinálja az egész galibát, melyre azonban most is azt mondja *Mutschenbacher* Emil, a gazdaérdekek hűséges szószólója, hogy *még mindig nem érte el*

a világpárítás árait. Tehát a világpárítás fontos és nem az, hogy itthon minden dolgos ember munkája révén legalább puszta kenyérral jóllakhasson...

Nyugodjunk bele, mert a buza drágulása ellen semmit sem lehet tenni. Ezt mondják a jóllakott optimisták. Meddő dolog volna ezekkel vitába bocsátkozni affelől, hogy az ország jól felfogott érdeke szempontjából helyes-e, megengedhető-e az, hogy a társadalom egyik osztálya a másikat annyira kiuzsorázza és kiéhezeti csak azért, mert az Uristen különös rendelkezésből az aszfalton nem terem buza és aztán másrésről kulturacsináló emberekre is szükség van, akik nem rendelkeznek telt hombárok fölött.

A meddő vitatkozás helyett körülnéztünk ma reggel a kenyérgyártóknál a drágább pékipari termékek között. Bizony a vevők sorában alig hallottunk egyebet, mint *keserves siránkozást és hangos sápitózást*, hogy már ezt is megint ennyire megdrágították.

Nemcsak a kenyér lett drágább, de a kifli és zsemlye is. Sápadt kis zsemlyecskéikért két korona ötven fillért kérnek az árusítók és a pékmesterek szigorú kartelje nem kímélte meg a karcu kifliparányokat sem, melyeknek eddigi két koronás árához szintén

hozzászámítandó az ötven fillér felár. Nagyon csalódna a jámbor vásárló, ha azt hinné, hogy az árak egyöntetű emelésének arányában kissé talán megsulyosodtak a pékipari termékek. Bizony csak olyan szigorúan kidekázott porciók ezek, mint azelőtt. Sőt ugy rémlik e sorok írójának, mintha a zsemlyék most még *sápádlabbak* volnának. Talán azért, mert megszólalt bennük a lelkiismeret a fogyasztó közönségen esett eme legújabb érvágás mián.

A huszonnyolc koronás fehérkenyérrel egy kis baj van. A közönség ezen bosszulja meg magát és egyszerűen csöndes bojkott alá helyezte, *nem veszi*. Annál nagyobb kelendősége van az egészen barna kenyérnek, aminek az ára tizenhét korona. Sőt, ha még ennél is barnább volna, azt is szívesen vennék.

Minden baj tetejébe torlódik az árusítók panasza, hogy november elsejétől *kutessékellik őket a csarnokokból és piacokról*, mert a kenyérgyártó „rendezéséről” megjelent multikori rendelet szerint *kenyeret ezentúl csak üzletekben szabad árusítani*. Ez a rendelet bizony kissé *tullött a célon*, mert nem kevesebbet akar, mint egész sereg *kiskereskedelmét megfosztani a megélhetéstől*. Miért? Ezt talán maguk a rendelet készítői sem tudnák megmondani. A szó igazi értelmében vett *kenyértelenségre* ítelt árusítók egyedül a főváros támogatásában bíznak. Remélik, hogy a kereskedelemügyi miniszterhez küldött memorandum alapján a kormány nem engedi őket kikergetni árusító standjukból.